

Novena de la Mare de Déu del Carme.
Dia 10 de Juliol de 2021.
Homilia de Mn. Carles Martí Perera.

"Maria ens dona Jesús, fa sentit Déu prop nostre"

Introducció.

La celebració d'aquesta festa de la Mare de Déu del Carme, ens motiva a fer unes reflexions sobre el paper de Maria, com a mare, i del fill, nascut del seu si.

Reflexions que emparades amb el suport que la litúrgia posa a les nostres celebracions, ens condueixen i ens guanyen en l'amor ofert i correspost, fins al punt de que la figura de Maria, la mare, i la de Jesús, el fill, queden reforçades i afermades en la nostra fe, i fan Déu proper.

D'entrada, aquest reforçament de mare i fill, em fa recordar la següent anècdota, d'aquella mare que acabava d'acomiar el seu fill al peu mateix de l'autocar que el portava al Seminari. Tot acomiadant-se del seu fill, sent el següent comentari: si, ja et pots despedir del fill, que ja no el veuràs més. Menystenint així la condició d'aquella mare i alhora del fill també, que el donava i posava a disposició i servei de l'Església.

Passaren uns quants anys, i aquell es ordenat prevere. I hi són a la primera missa la mare...i aquella dona del comentari, que en veure i sentir el que acaba de sentir... s'apropa a la mare i al fill sacerdot, i els felicita. Quedant així reforçada la condició de la mare i la del fill, que ella havia donat al servei de l'Església.

Tot això ve a to d'aquesta festa dedicada a la mare de Déu del Carme. L'art, amb tota la seva bellesa expressiva, presenta en totes les seves modalitats la figura de Maria i el seu Fill, a la falda o braços de mare, ambdós inseparables. Fidel reflex i còpia del text que ens brinda l'evangelista sant Lluc en l'anunciació a Maria, i el naixement del Jesús, l'Emmanuel...

La festa de l'anunciació feia segles que posava l'accent en la Verge Maria, saludada gentilment per l'arcàngel Gabriel i convertida en Mare de Déu, temple sant i sagrari, per obra de l'Esperit Sant. Escena aquesta i primer pas d'aquella rèplica que Déu fa al drama del primer pecat de l'home, distanciat de Déu, i que té de protagonista una dona concebuda sense pecat: pura i immaculada. "Recirculació", en deia sant Ireneu al segle II, segons la qual Déu ha salvat el món amb els mateixos mitjans que el van perdre: un home, una dona, un arbre. A l'home Adam es contraposa Crist: a Eva, Maria, a l'arbre del Paradís, l'arbre de la Creu. La contraposició de fons està en l'actitud totalment oposada dels dos Adams. El primer ocasiona la ruïna juntament amb Eva per la desobediència; el segon, redreça el món i l'enlaira fins al Pare, amb l'obediència, a la qual s'adhereix anticipadament l'obediència de Maria amb el seu "sí", en l'anunciació.

"Aquí em teniu, Déu meu, vull fer la vostra voluntat". Són paraules que expressen l'actitud essencial de Jesús en entrar en aquest món, unint els dos extrems en l'amor: la màxima llibertat amb la màxima submissió a la voluntat del Pare. Tota la vida de Jesús, des del moment de la seva encarnació fins a la mort, es bellugarà amb la mateixa actitud filial, reconeguda pel centurió: "Veritablement, aquest home, era el Fill de Déu" - i de Maria, hem d'afegir -, la seva mare natural, allí dempeus davant la Creu. Confessió que reforça la maternitat de Maria i la del fill que ens és donat.

L'evangelista Mateu ens diu que "Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera; Maria, la seva esposa i mare, promesa amb Josep...", presentant així els pares humans: Josep el seu pare legal i Maria, la seva mare virginal. En efecte, Maria va portar Jesús

dintre seu si durant nou mesos i en el seu cor ja sempre. Ni tan sols quan Jesús va morir i se'n anà a la casa del Pare es va trencar la unió de cors. Per això Maria està vinculada a la nostra salvació: Mare i fill, inseparables.

Curiosament el nom escollit i indicat per l'àngel, no és endebades: s'anomenarà Jesús, Déu salva, i Emmanuel, Déu-és-amb-nosaltres.- Aquest és el gran regal que ens ha arribat a través de Maria: un fill que és Déu amb nosaltres. No un Déu llunyà, sinó fent camí al costat nostre. I és el Nadal, el moment culminant en què Maria, la Mare de l'Infant, ens dona Jesús i ens fa sentir Déu a prop nostre, preparant el moment en que el seu Fill donarà Maria, en el Calvari. L'Infant nascut i donat a conèixer: el portal de Betlem, la menjadora, Maria i Josep, punt de trobada i signe identificatiu. "trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora...trobareu Maria i Josep amb el nen posat en una menjadora. Escenari ben humà a través del qual Maria ens fa sentir Déu proper. Un Déu fet nen a la falda de la seva Mare, una Mare que ha posat en bolquers a Déu... un Déu que ha volgut portar bolquers. Tota una obra del més pur humanisme diví. I a la vegada, d'una visió positiva de la dignitat- impensable i inamissible de tota persona humana, on apareix l'obra creadora i recreadora d'un Déu que ens ha creat a semblança seva i ens ha fet tots fills i germans, gràcies al "sí" de la Mare i inserits al cep que és Crist pel baptisme.

Finalment, no voldria passar de llarg unes escenes de l'evangeli que enalteixen Jesús i Maria i enforteixen la nostra fe:

- 1) la d'aquella dona que, contemplant Jesús, alça la veu entre la gent i exclama: "Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que et van alletar"(Llc.11,27).
- 2) La visita de la Mare i germans, que el volien veure i la resposta de Jesús: "La meva Mare i germans són els qui escolten la meva paraula i la compleixen"... paraules que enalteixen sobre tot a Maria, que és la primera a escoltar i fer el que ha escoltat.
- 3) L'escena de Marta i Maria, a casa de Llàtzer. Maria asseguda als peus de Jesús es converteix en una mena d'icona de la Verge Maria, sempre a l'escolta i aguait de la Paraula de Déu, que després guardava en el seu cor i meditava. Actitud contemplativa i orant, que ens convida i crida a tots nosaltres a viure plenament aquesta festa tan nostra i arrelada de la Mare de Déu del Carme.